

දෙමල දේශපාලන සිරකරුවන් ආහාර වර්ජනයක

සකුන ජයවර්ධන විසින්
2018 ඔක්තෝබර් 12

අනුරාධපුර, වැලිකඩ මගෙසින් සහ දුම්බර බන්ධනාගාර වල රඳවා සිටින දෙමල දේශපාලන සිරකරුවන් 55 දෙනෙක් තමන් නිදහස් කරන ලෙස හෝ පුනරුත්ථාපනය කරන ලෙස ඉල්ලා සහිත කිහිපයක් තිස්සේ ආහාර වර්ජනයක නිරත වී සිටිති. මීට සමගාමීව එම දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරන ලෙස ඉල්ලා දිවයිනේ නගර කීපයක විරෝධතා උද්ඝෝෂන පැවැත්වින.

මෙම වර්ජනය සහ උද්ඝෝෂන මතුවී ඇත්තේ ඔවුන්ගෙන් බහුතරය චෝදනා හෝ නඩු රහිතව දිගු කාලයක් තිස්සේ රඳවා ගෙන සිටින තත්වයක් තුළය.

සැප්තැම්බර් 14 වනදා අනුරාධපුර බන්ධනාගාරයේ සිරකරුවන් අට දෙනෙකුගේ සහභාගිත්වයෙන් ඇරැඹුණු ආහාර වර්ජනයට පසුව තවත් සිව් දෙනෙකු එක්විය. වැලිකඩ මගෙසින් බන්ධනාගාරය දක්වා වර්ජනය පැතිර ගිය අතර එහි ඔක්තෝබර් 3 වෙනිදා පටන් සිරකරුවන් 43 දෙනෙක් ආහාර වර්ජනයේ නියැලී සිටිති.

දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරගැනීම සඳහා ජාතික ව්‍යාපාරයේ සංඛ්‍යා ලේඛන වලට අනුව දේශපාලන සිරකරුවන් 107 ක්, වැලිකඩ, මීගමුව, මහර, අනුරාධපුර, මඩකලපුව, පොලොන්නරුව, මොනරාගල ඇතුළු බන්ධනාගාර 10 ක් තුළ රඳවා සිටිති.

එයට වසර 7 ක් තිස්සේ චෝදනා ගොනුකර නොමැතිව රඳවා සිටින්නන් සහ වසර 13 ක් නඩු සම්පූර්ණ නොකර රඳවා සිටින්නන් අයත් වෙයි. 46 දෙනෙකුට එරෙහිව චෝදනා ගොනුකර ඇතත් නඩු සම්පූර්ණ කර නොමැත. ඉන් 16 දෙනෙකු වසර 10-13 අතර කාලයක් රැඳවුම් වල සිට ඇත. 13 දෙනෙකුට චෝදනා ගොනුකර නොමැති අතර ඉන් 6 දෙනෙක් වසර 5-7 අතර කාලයක් රඳවා සිටිති.

රඳවා සිටින සමස්ත දේශපාලන සිරකරුවන්ගෙන් 37 දෙනෙකු වැරදිකරුවන් වී ඇති අතර 17 දෙනෙකුගේ අභියාචනා විභාග වෙමින් පවතී.

මේ සිරකරුවන් රඳවා ඇත්තේ ධනපති ආන්ඩු විසින් මහජනතාවට එරෙහිව ගෙන ආ ප්‍රජාතන්ත්‍ර-විරෝධී පනතක් වන ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ පනත යටතේය. එම පනතට අනුව පුද්ගලයෙකු මාස 18 ක් අධිකරනයකට ඉදිරිපත් නොකොට පොලිස් රැඳවුම් භාරයේ තැබිය හැක.

බෙදුම්වාදී දෙමල ඊලම් විමුක්ති කොටි (එල්ටීටීඊ) සංවිධානයට සම්බන්ධව සිටියේය යන හේතුව මත අත් අඩංගුවට ගත් ඔවුන් “ත්‍රස්තවාදී සැකකරුවන්” ලෙස නම්කොට මෙලෙස සිරභාරයේ තබා ඇත. එල්ටීටීඊ ය ත්‍රස්ත විධික්‍රම භාවිතා කළද එය දේශපාලන සංවිධානයකි. එම දේශපාලනයේ යෙදීම හේතුවෙන් අත්අඩංගුවට ගැනුණු සියල්ලෝ දේශපාලන සිරකරුවෝ වෙති. නමුදු අනුප්‍රාප්තික ආන්ඩු දිගින් දිගටම කියා සිටියේ ලංකාවේ දේශපාලන සිරකරුවන් නොමැති බවයි.

වත්මන් ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන බිබිසී ය සමග කල සාකච්ඡාවකදී ලංකාවේ දේශපාලන සිරකරුවන් නොමැති බව ප්‍රකාශ කලේය. අධිකරන ඇමැතිගේ තලතා අතුරුකාරයා ද ඔක්තෝබර් 4 වනදා මහනුවර නීතිඥ සංගමයේ හමුවකින් අනතුරුව මාධ්‍යයට ප්‍රකාශ කලේ “ලංකාවේ එකදු දේශපාලන සිරකරුවෙක් හෝ නොමැති” බවයි.

ඇය පැවසුවේ අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ, දෙමල ජාතික සන්ධානයේ නායක සම්බන්ධන් හා එම්.ඒ. සුමන්තිරන් සමග පැවැත්වූ රැස්වීමකදී මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡාවට ලක්වූ බවයි. දෙපාස මේ ප්‍රකාශයට විරුද්ධත්වය පල කල බවට කිසිදු සටහනක් නැත.

එල්ටීටීඊ ය ත්‍රස්තවාදී සංවිධානයක් ලෙස නම් කිරීමේ අරමුණ වන්නේ එල්ටීටීඊ යේත්, යුද්ධයේත්

සැබෑ හේතු වසන් කිරීමයි. එනම් කොළඹ සිංහල ධනපති පන්තිය විසින් ආරම්භයේ සිට දෙමල ජනතාවට සිදු කරන ලද වෙනස්කම් එල්ටීටීඊ ය පැන නැගීමට සහ වර්ධනය වීමට හේතු වූයේය යන්න වසන් කිරීම එහි අරමුණ යි.

ත්‍රස්ත විධික්‍රම සම්බන්ධයෙන් ගත් කල ලංකාවේ මිලිටරිය ද දෙමල සුලුතරයට එරෙහිව ඒවා යහමින් භාවිතයට ගෙන ඇත. රාජපක්ෂ ආණ්ඩුව යටතේ 2009 මැයි මාසයේදී එල්ටීටීඊ ය මිලිටරි වශයෙන් පරාජය කෙරුණු අවස්ථාවේදී 40,000 කට ආසන්න සිවිල් වැසියන් ශ්‍රී ලංකා මිලිටරිය විසින් ඝාතනය කෙරුණු බව එක්සත් ජාතීන්ගේ වාර්තා වල සඳහන් ය.

2018 නිකුත් වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ වාර්තාවක සඳහන් වන්නේ 2016 ට පෙර ත්‍රස්තවාදය වැලැක්වීමේ පනත යටතේ අත් අඩංගුවට ගත් අයගෙන් සියයට අසූවකට ආසන්න පිරිසක් අත් අඩංගුවට ගැනීමෙන් පසු වධ හිංසා වලට ලක්වූ බවට චෝදනා කර ඇති බවයි. එමෙන්ම මෙම පනත ආණ්ඩු විසින් සිය දේශපාලන විරුද්ධවාදීන් මර්දනය කිරීමට ද යොදා ගැනිණි. යුද්ධය නිමාවී වසර නමයක් ගතවී ඇතත් තවමත් මිලිටරිය උතුරු නැගෙනහිරින් ඉවත් කර නොමැත. මේ තත්වය පෙන්නුම් කරන්නේ වර්ගවාදී පදනම මත ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් තවදුරටත් පාහැ දැමීමට කොළඹ ධනපති පාලකයන්ගේ උත්සුකයයි.

2015 සිට ගතවූ වසර තුන තුළම දේශපාලන සිරකරුවෝ තමන් නිදහස් කරන ලෙස ඉල්ලා උද්ඝෝෂන වල නියැලුනහ. එම ඉල්ලීම් කිසිවක් ඉටු වී නොමැති අතර දෙමල ධනපති පක්ෂ සියල්ලම මෙම උද්ඝෝෂන ධනපති ආණ්ඩුවට බලපෑම් දැමීමට සීමා කලහ.

දෙජාස මේ වසරේ අප්‍රේල් මාසයේදී අගමැති වික්‍රමසිංහට එරෙහිව විශ්වාසභංගය එල්ල වූ අවස්ථාවේ ඔහුට සහය දීමට ඉදිරිපත් කල කොන්දේසි දහය තුළ දෙමල දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කිරීමේ ඉල්ලීම ද අන්තර්ගත විය. ඉන් පසු ජූලි මාසයේදී දෙජාස නායකයා දෙමල සිරකරුවන් සම්බන්ධ ප්‍රශ්න ඉක්මනින් විසඳන බවට පොරොන්දු වී ඇත. ඔවුන් දිගින් දිගටම සිදු කලේ ආණ්ඩුවේ මෙවන් බොරු පොරොන්දු ඉදිරියේ ජනතාව රැවටීමට ලක් කිරීමයි.

මෙම වර්ජනයට සමගාමීව පසුගිය සති කිහිපය තුළ දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරන ලෙස ඉල්ලා යාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ, අනුරාධපුරයේ, වව්නියාවේ, මුලතිවු හා කොළඹ ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලය ඉදිරිපිට උද්ඝෝෂන පැවැත්වින. මෙම උද්ඝෝෂනවල එල්ලය වූයේ දෙමල ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් වලට සහ ආණ්ඩුවේ අනෙකුත් ප්‍රහාර වලට එරෙහිව මහජනතාව තුළ පවතින විරෝධය ආණ්ඩුවට බලපෑම් දැමීම ඔස්සේ වාෂ්ප කර හැරීමය.

මෙම විරෝධතා දේශපාලනයේ කොටසක් ලෙස කොළඹ පැවති උද්ඝෝෂනය අවසානයේදී ජනාධිපති ලේකම් කාර්යාලයට සන්දේශයක් භාරදුන් අතර වව්නියාවේ පැවති උද්ඝෝෂනයේදී දෙමල ජාතික සංඛ්‍යාතයේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ශ්‍රීවශක්ති ආනන්දන් සඳහන් කලේ "දේශපාලන සිරකරුවන් වෙනුවෙන් රජය කඩිනම් පියවර ගත යුතු" බවයි.

මෙම උද්ඝෝෂන මෙහෙයවනු ලැබුවේ දේශපාලන සිරකරුවන් නිදහස් කරගැනීමේ ජාතික ව්‍යාපාරය, දෙමල ජාතික සන්ධානය, පෙරටුගාමී සමාජවාදී පක්ෂය, අන්තර් විශ්වවිද්‍යාල ශිෂ්‍ය බල මන්ඩලය ආදී සංවිධාන විසිනි. මේ සෑම සංවිධානයක්ම කටයුතු කරන්නේ විරෝධතා දේශපාලනය තුළ මහජනතාව සිරකොට ඔවුන් ආණ්ඩුවේ මර්දනයට යටත් කිරීමටයි.

එම විරෝධතා දේශපාලනය ප්‍රතික්ෂේප කරමින්, ආණ්ඩුවේ ප්‍රහාරයන්ගෙන් බැටකන කම්කරුවන් සහ අවශේෂ ජීවිතයන්, ආණ්ඩුවටත් සමස්ත ධනපති ක්‍රමයටත් එරෙහි දේශපාලන සටනක් සඳහා බලමුල ගන්වා ගත යුතුය.

ධනපති ආණ්ඩු ගෙන ගිය දෙමල විරෝධී වෙනස්කම් හා වර්ගවාදී යුද්ධයේ ගොදුරු වන දෙමල දේශපාලන සිරකරුවන් කොන්දේසි විරහිතව නිදහස් කරනු! යන්න එම සටනේ මූලික ඉල්ලීමක් විය යුතුය.

දෙමල දේශපාලන සිරකරුවන්ගේ වර්ජනයට අධිකරණ ඇමතිවරිය දක්වා ඇති ප්‍රතිචාරය ප්‍රජාතන්ත්‍රීය අයිතීන් මැඩලීම සඳහා පාලක පන්තියේ රුදුරු සැලසුම් පිලිබදව කම්කරු-ජීවිත මහජනතාවට කල අනතුරු ඇගවීමකි.